Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

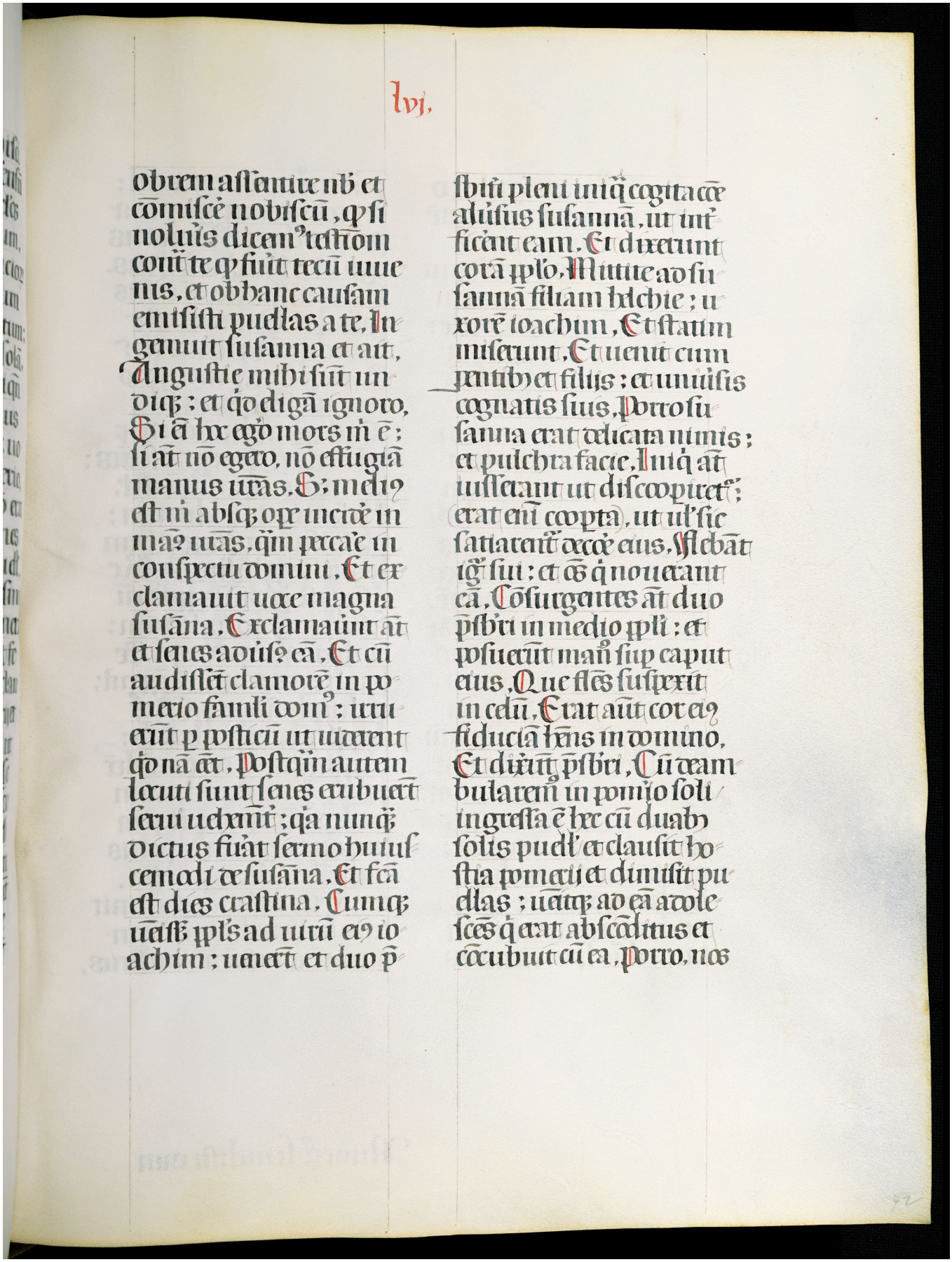

lvj.

obrem assistite nb et
cōmisce nobiscū, q si
noluis dicen testiom
cont te q fuit tecū iuue
nis, et ob hanc causam
emisisti puellas a te. In
gemuit susanna et ait,
Angustie mihi sunt un
diq; : et q̄o dig̃ ignoro,
Si ē hec ego mors m̄ ē;
si at nō egero, nō effugia
manus iuras. S; melio
est m̄ absq; op incide in
ma iuras, q̄m peccare in
conspectu domini. Et ex
clamauit uoce magna
susana. Exclamauit at
et senes adūs ea. Et cū
audisset clamore in po
metio famili dom; : iuru
erūt p posticū ut iuuarent
q̄o nā erat. Postq̄m autem
locuti sunt senes erubuerūt
sermi uehemēt; q̄a nunq̄
dictus fuerat sermo huius
cemodi de susana. Et fa
est dies crastina. Cumq;
uenisset ppls ad uirū eius io
achim; uenerūt et duo p
sbiri plenī iniq̄ cogitacōe
adūsus susanna, ut inf
ficerent eam. Et dixerunt
coram ppl'o. Mittite ad su
sanna filiam helchie; u
xorē ioachim. Et statim
miserunt. Et uenerunt cum
parentib et filius; et uniūsis
cognatis suis. Porro su
sanna erat delicata nimis;
et pulchra facie. Iniq̄ at
iusserant ut discooperiret;
erat enī cooperta, ut ul'sic
satiarentur decore eius. Flebat
igitur sui; et oes q̄ nouerant
eā. Cōsurgentes at duo
psbri in medio ppli; et
posuerūt man sup caput
eius. Que flēs suspexit
in celū. Erat aūt cor eius
fiducia hēns in domino.
Et dixerūt psbri. Cū deam
bularem in pomio soli
ingressa ē hec cū duab
solis puell et clausit ho
stia pomerii et dimisit pu
ellas; uenerūt ad eā adole
scēs q̄ erant abscōditus et
cōcubuerūt cū ea. Porro nos